

sælge sine Kornvarer, uden at holde paa Torvet, vil naturligtviis ikke holde paa Torvet, for at sælge dem i Forbindelse med Fedevarer, thi det vilde for ham være en større Byrde end Fordeel. Men, om ogsaa saa var, hvem er det saa, der maa betale det Tab, som de Paa-gjældende lide af Tid ved at skulle nødvendigviis torve paa den Maade? Det vil blive de smaa Folk, der købe Fedevarer; — Nogen skal jo betale det. Sæden kan den Handlende jo ved at sælge den underhaanden skaffe sig en saadan Priis for, som han kan være tjent med; den større Mængde af Fedevarer, han har, kan han ligeledes faae en høiere Priis for; naar han altsaa befinder sig overfor de mindre Handlende paa Torvet, vil han kun have den høiere Priis at tage, og ikke den lavere, og, da han jo har mere Haab om til disse Smaafolk at sælge Fedevarer end Kornvarer, saa er det rimeligt, at han ved dem tillige vil søge erstattet den Tidspilde, som Torvetvangen paalægger ham. Man maa lægge vel Mærke til, at den Forsyning fra Torvet, som kommer Smaafolk tilgode, med Hensyn til Fedevarer, og navnlig Kjøb, har en ganske egen Oprindelse og Besskaffenhed; det er ikke paa Bondens Bogn, at disse Smaafolk købe det, men det er hos de Smaaslagtere, som komme ind fra Landet og sælge deres Kjøb paa Torvet. Deres Frihed bliver jo ikke begrændset ved dette Forslag, det er en Handel, som slet ikke hænger sammen dermed; og, jo mindre det Slags Folk har Bondens Concurrence paa Torvet, desmere vil deres Handel ubvide sig, og det vil være det Fordeelagtigste for Smaafolkene. — Har den ærede Minister nogensinde været paa Torvet, eller været med Folk, som købe paa Torvet? — Har han det, saa maa han ogsaa vide, hvor lidet Bønderne ere og kunne være tilbøielige til at stykke deres Varer ud til disse Smaafolk; det er Noget, der slet ikke passer for dem; det hænger aldeles ikke sammen med den hele Torveindretning, som Færdselen her til Byen medfører. Jeg troer, at, dersom den ærede Minister vil i en 8 eller 14 Dage daglig besøge Torvet og gjøre sig bekendt med de Salg, der finde Sted, vil han komme til at erkjende, at, vil han tjene de smaa For-

muer og skaffe dem billigt Kjøb, skal han gaae ind paa denne Frihed, idetmindste med Kornvarer; skulde den tilintetgjøre Begrændsningen med Hensyn til Fedevarer, saa at den var indirecte hævet, da var det et heldigt Maal, man havde naaet; — ved at overholde disse Indskrænkninger, vil man, istedetfor at skaffe billigt Kjøb, gjøre Varerne dyrere. Den ærede Minister har tillige nævnt Faren ved den store Høkercorporation; dersom der er Fare derved, er det, fordi det er en Corporation; lad den ophøre at være det; men den er paa ingen Maade farlig derved, at den er talrig, — Taligheden har skaffet et fordeelagtigere Kjøb for de mindre Formuer. Dersom Corporationsforbindelsen skulde være til Hinder, saa løs den corporative Forbindelse, det vil hjælpe; men det vil ikke hjælpe det Allermindste til at beskytte disse mindre Formuer, at man opretholder den Art Torvetvang, der nu er tilstede. Jeg gjentager min Bemærkning; den, der kommer til Torvs, maa have den Tid betalt, der bruges til at torve, og jo flere Hindringer der lægges i Veien, inden han kan sælge, desto længere bliver Tiden, og desto større Omkostningerne, der maag lægges paa Salgsprisen, og, naar der da ved Siden deraf er en heel Classe af Frembringere, en meget stor Classe, som ikke er underkastet de samme indskrænkende Betingelser, saa er derved frembragt en Ulighed i Handelen, som heller ikke vi ere berettigede til at opretholde længere.

Judenrigsministeren: Jeg veed virkelig ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand er kommen paa, at jeg skulde have argumenteret fra eller taget Hensyn til Modsætningen mellem større og mindre Formuer. Jeg har kun talt om Modsætningen mellem dem, som købe til Huusholdningsfornödenheder, og dem, der købe Varer til at drive Handel med. De, som købe Varer til Huusholdningens Fornödenhed, kunne være meget formuende Folk, tidt langt mere formuende end Høerne, men de Folk, som købe saadanne Varer til Huusholdningsbrug, ere ikke istand til at holde det ud med den Masse af Kjøbere, som komme for at opkjøbe i større Mængde, fordi de købe Varerne til Forhandling. Det er altsaa ikke Forskjellen mellem de større og mindre For-